

hvis Ledelse Sagen har henligget i omtrent 3 Maaneder, maa have Held til, inden der endnu er gaaet et Aar til, at faa sine ikke meget hurtige Embedsmænd til at sende Sagen til Odense, saa at vi maaske i Løbet af 2 Aar fra Sagens Indsendelse til Ministeriet kunne paabegynde Opførelsen af det nye Sygehus.

Den samme ærede Minister gav mig forleden et mærkeligt Svar paa en Anke, jeg fremsatte over, at der var givet en ueksamineret Fyrbøder i Odense Certifikat, saa at han kunde optræde som Strejkebryder paa Gummifabrikken derovre. Den højtærede Minister erklærede, at han ikke vilde undersøge Sagen og heller ikke vilde tage Certifikatet fra den paagældende Fyrbøder, idet han mente, der bag ved denne Sag laa en personlig Forfølgelse. Ja, der er jo personlige Forhold i mange af de Sager, vi forhandle her i Rigsdagen, og hvis der her skulde være en personlig Forfølgelse, og Ministeren af den Grund skulde kunne unddrage sig den Pligt, jeg mener han har i dette Tilfælde, kan man sige, der vil være overordentlig mange Sager af den Slags her paa Rigsdagen.

Vedkommende er beskyldt for at have faaet et Certifikat under et falsk Foregivende, nemlig at han skulde være udvist Sønderjyde, og Politikontoret i Haderslev har mundtlig meddelt de Mænd, der henvendte sig til det desangaaende, at han ikke var udvist, men rimeligvis var rejst fra Haderslev, fordi han vilde unddrage sig sine mange Kreditorer derovre. Saaledes er altsaa Forholdet, men alligevel har den højtærede Minister ingen Interesse for at faa konstateret, om vedkommende Fyrbøder virkelig har ført Administrationen, i dette Tilfælde Justitsministeriet, bag Lyset. En saadan Nægtelse af den højtærede Justitsminister er heller ikke egnet til at fremme Ærlighed og Sandhed. Men naar den højtærede Minister ikke vil love noget her, vil jeg haabe, at vi i alt Fald kunne faa Sagen frem paa anden Maade i Rigsdagen, og jeg skal gøre mit dertil.

I Fjor forhandlede her i Tinget et Andragende om Oprettelsen af en Holdeplads paa den fynske Bane mellem Marslev Station og Odense i Nærheden af Landsbyen Ejby. Dette Andragende var indsendt af 3 Sogneraad, nemlig for Frue Landsogn, for Seden og Aasum og for Fraugde. Den daværende Trafikminister stillede sig ikke afvisende til denne Sag, men stillede i Udsigt, at den muligvis kunde blive fremmet, naar man var færdig med Dobbeltsporet

paa Fyn. Jeg udtalte som min Formening, at det vilde være lettere og mere praktisk at etablere Holdepladsen samtidig med Anlægget af Dobbeltsporet, men den daværende Minister kunde ikke indlade sig paa andet end det nævnte. Jeg vil henviser den nye højtærede Trafikminister til de Forhandlinger, der i Fjor blev førte om denne Sag her paa Rigsdagen, og saa vil jeg spørge, om den højtærede Minister vil medvirke til, at denne Holdeplads snarest muligt kan blive etableret, selvfølgelig efter Forhandling med de paagældende Sogneraad, som ere villige til at bringe de i den Henseende nødvendige og almindelige Ofre for at faa Sagen gennemført.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Sagen angaaende Lærer Andersens Afskedigelse, som den højtærede Kultusminister jo forleden udtalte sig om, og jeg skal da først udtale, at ogsaa jeg selvfølgelig maa betragte de af Ministeren citerede Udtryk i Lærerens Erklæring som uheldige. Men til Undskyldning for disse Udtryk kan det dog anføres, selv om man maaske ikke vil tage det som tilstrækkelig Undskyldning, at de nærmest var foranledigede ved den efter den paagældende Lærers Formening uretfærdige Beskyldning mod ham for i særlig Grad at have brugt Spanskrør i sin Skole. Det er i den Henseende ogsaa karakteristisk, at den Klage herover, som blev indsendt i 1905, og som Adressen nu i 1908 indledes med, blev indsendt paa Foranledning af to Gaardmænd paa Taasinge, der efter 8 Dages ihærdigt Arbejde kun fik 10 Underskrifter til paa Adressen, medens det paa een Dag lykkedes at samle 40 andre Beboere til en Protestskrivelse mod disse Mænds Adfærd. Jeg kan oplyse, at den Gang afviste Provsten Klagen, saa at den ikke kom frem til Skoledirektionen. Han mente, at den ikke havde noget paa sig.

Som sagt, der stod 40 Beboere imod de 12, som havde indsendt den paagældende Klage, og det er ogsaa betegnende, at samtidig med at Beboerne i den sidste Adresse opfriske Historien fra 1905, da den første Adresse blev indsendt, Historien om overdreven fysisk Tugt i Skolen, sige de nu, at Læreren viser en vis Ligegyldighed i Tilsynet med Børnene, der lave forskellige Uordener, uden at det synes at blive paataalt af Hr. Andersen. Det forekommer mig, at disse Udtalelser ikke rigtig stemme med, at den paagældende Lærer er haard i sin Tug-